

אתער, וכרסון אתתקנו לבי דינא, ודא שופר, אילו דיצחק אקרי, תוקפיה (דף צ"ט ע"ב) דיצחק, תושבחתיה דאבהן, פד אסתלק ההוא שופר גדול, דלא ינקא לבנין, פדין יצחק אתתקף, ואתתקן לדינא בעלמא.

וכד אתער האי שופר וכד בני נשא תיבין מחטאיהון, פעיין לנגדא קול שופר מתתא, וההוא קלא סליק לעילא, פדין אתער שופרא אחרא עלאה, ואתער רחמי, ואסתלק דינא. ובעינן לאחזאה עובדא בשופר, לאתערא שופרא אחרא, ולאפקא בהאי שופר לתתא, אינון קלי, לאחזאה דכל אינון קלין דלעילא, דכלילין פלהו בההוא שופר עלאה, יתערוין לנפקא.

ובהני קלין דלתתא, יהבין ישראל חילא (לרחמי מתתא ואתער שופר גדול) לעילא, ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דא, ולסדרא קלין, לכוונא ביה בגין לאתערא שופר אחרא, דביה פלילין קלי לעילא. (ולסדרא קלין בשופר).

סדרא קדמאה, קלא נפיק, ומתעטר לעילא, סליק רקיעין, ואתבקע בין טורי רמאי, ומטי לגביה דאברהם, ושריא ברישיה, ואתעטר, ואתער הוא, ואתקין לכורסייא. ובספרא דאגדתא תנינן, בשעתא דההוא קלא קדמאה סליק, אתער ואתעטר אברהם, ואתקן לכורסייא, פקדין עליה (ס"א אבא ואמא) אבא.

אדהבי, סלקא תניינא, תקיפא (לחברא) לתברא, תוקפי רגזין. ודא סדרא תניינא, ההוא קלא תבירא בתוקפוי. וכדין סלקא, וכל דינין דאתערוין (ס"א דאתערעו) קמיה אתברו, עד דסליק לאתריה דיצחק. פיון דיצחק אתער, וחמי לאברהם מתקן לכורסייא לקיימא יצחק. פיון שמתעורר יצחק ורואה את אברהם, מתקן את הפסא לעמד לפניו. אז נכנע, שובר

מאיר לפנים, אזי מתעורר הדין, והפסאות מתקנים לבית הדין, וזה השופר, נקרא אילו של יצחק, תקפו של יצחק, תשבחת האבות, כשמתעלה אותו שופר גדול שאין מיניק את הבנים, אזי יצחק מתחזק, ומתקן לדון את העולם.

וכשמתעורר השופר הזה וכשבני אדם שבים מחטאיהם, צריכים להשפיע קול שופר מטה, ואותו קול עולה למעלה, אזי מתעורר שופר אחר עליון, ומעורר רחמים ומסתלק הדין. וצריכים להראות מעשה בשופר, לעורר שופר אחר, ולהוציא בשופר הזה למטה אותם קולות, להראות שכל אותם קולות שלמעלה, שכלם פלולים באותו שופר עליון, יתעוררו לצאת.

ובקורות הללו שלמטה נותנים ישראל כח (לרחמים מלמטה, ומתעורר השופר הגדול) למעלה, ועל פן צריכים לזמן שופר ביום הזה ולערף קולות, לכנן בו פדי לעורר שופר אחר, שבו פלולים הקולות למעלה (ולסדר קולות בשופר).

סדרה ראשונה - יוצא קול ומתעטר למעלה, עולה רקיעים, ונבקע בין הרים רמים, ומגיע לאברהם ושריה בראשו ומתעטר, והוא מתעורר ומתקין את הפסא. ובספר האגדה שנינו, בשעה שאותו קול ראשון עולה, מתעורר ומתעטר אברהם, ומתקין את הפסא, ופוקד עליו (אבא ואמא) אבא.

בינתיים עולה השני, התקיף (לחבר) לשבר את הדינים הקשים. וזה הסדר השני, אותו הקול שובר בכחו. ואז עולה, וכל הדינים שמתעוררים (שנקרים) לפניו נשברים, עד שעולה למקומו של יצחק. פיון שמתעורר יצחק ורואה את אברהם, מתקן את הפסא לעמד לפניו. אז נכנע, שובר

קמיה, פדין אתפפא, ותבר תוקפא קשא. ובהאי, בעי מאן דתקע, לכוונא לפא ורעותא, בגין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשא, הדא הוא דכתיב, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי.

סדרא תליתאה, קלא נפיק, וסליק, ובקע פל אינון רקיעין, ורחמי מתערין, ומטי ההוא קלא לרישיה דיעקב (דף ק' ע"א) ויעקב אתער, ורחמי לאברהם מתתקן בגיסא אחרא, פדין אחידן תרווייהו ביה ביצחק, דא מהאי סטרא, ודא, מהאי סטרא ולא יכלין תוקפוי לנפקא לבר. והגי תלתא סדרין, פלהו סדרא חד.

סדרא אחרא, קלא נפיק, וסליק, ונטיל לאברהם מאתריה, ונגיד ליה לתתא, לאתר דתוקפיהון דיעחק שריין וקיימן ליה לאברהם בגווייהו.

סדרא תניינא, נפיק קלא תבירא, לא תקיפא פקדמאה, לא דחליש ההוא קלא דתקע, אלא דההוא קלא לאו איהו לגבי יצחק בקדמיתא, דתמן תוקפא תקיפא שריא, אלא לגבי אינון בי דינא דלתתא, דאינון רפויין יתיר, וכלהו חמאן לאברהם לגבייהו, ואתפפין קמיה.

אדהכי, סדרא תליתאה, קלא נפיק, וסליק, ואתעטר ברישיה דיעקב, ונגיד ליה לתתא לההוא אתר דאינון גבוראן שריין, וקאים לקבלייהו, אברהם מהאי סטרא, ויעקב מהאי סטרא, ואינון באמצעיתא. פדין אתפפין פלהו, ומשתכחין (ס"א ומשתככי) באתרייהו. והגי כלהו סדרא אחרא תניינא, סדרא בתראה, דבעינא לסלקא לון לאתרייהו,

את התקף הקשה. ובזה צריך מי שתוקע לכונן הלב והרצון, כדי לשבר הכח והתקף של הדין הקשה. זהו שכתוב (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי.

סדרה שלישית - יוצא קול ועולה, ובוקע פל אתם רקיעים, ומתעוררים רחמים, ומגיע אותו קול לראשו של יעקב, ויעקב מתעורר ורואה את אברהם מתתקן בצד האחר. אזי אוחזים שניהם ביצחק, זה מצד זה וזה מצד זה, ולא יכולים התקף שלו לצאת החוצה, ושלוש הסדרות הללו הן סדרה אחת.

סדרה אחרת - קול יוצא ועולה, ונוטל את אברהם ממקומו, ומשפיע אותו למטה, למקום שהגבורות של יצחק שורים שם, ומקיימים את אברהם בתוכם. סדרה שניה - יוצא קול שבור, לא חזק כמו הראשון. לא שחלש אותו קול שתקע, אלא שאותו קול אינו אצל יצחק כבראשונה, ששם שורה התקף הפקיד, אלא רק לאותם בית דין של מעלה שהם יותר רפים, וכלם רואים את אברהם אצלם, ונכנעים לפניו. בינתים סדרה שלישית - יוצא קול ועולה, ומתעטר בראשו של יעקב, ומשפיע אותו לאותו מקום שאותן הגבורות שורות, ועומד פנגדן, אברהם מצד זה ויעקב מצד זה, והם באמצע, ואז כלם נכנעים ונמצאים (ושוככים) במקומם. ואלו כלם סדר אחר שני.

סדרה אחרונה - שצריך להעלותם למקומם ולישב (ולישב) ביניהם את יצחק במקדם, משום שאת זה צריך לישב במקומו,

וליישבא (ס"א ולישבא) ביניהו ליצחק פמלקדמין. בגין דהאי בעי

לְיִשְׂרָאֵל לִיה בְּאַתְרֶיהָ, וְלֹא יִפּוּק בְּתוֹקֵפוֹי לְבָר, כְּדִין דִּינִין פְּלֵהוּ אֲתַפְּיִין, וְרַחֲמִין אֲתַעְרוּ. עַד דָּא בְּעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא בְּהַנִּי קְלִי, וְלִמְהַדָּר בְּתִיבְתָא קָמִי מְאָרִיהוּן. כְּדִין פַּד יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי וּמְסַדְרֵי קְלִין בְּרַעוּתָא דְלְבָא כְּדָקָא יָאוּת, בְּשׁוּפְרָא דָא, אֶהְדָּר הֵהוּא שׁוּפְרָא עֲלָאָה, וְכַד אֶהְדָּר, מְעַטְרָא לִיה לְיַעֲקֹב, וְאֲתַתְקַן כְּלָא. וְכוּרְסֵיִיא אַחְרָא רְמִיו, וְכְדִין חִידוֹ אֲשַׁתְּכַח בְּכָלָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְרַחֵם עַל עַלְמָא. זַפְאָה חוּלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל, דִּידְעִין לְנַגְדָּא וּלְאֲמִשְׁכָּא (דף ק' ע"ב) לְמְאָרִיהוּן, מְדִינָא לְרַחֲמֵי, וּלְתַקְנָא כְּלֵהוּ עַלְמִין עַל יְדִיָּהוּ.

תָּא חֲזִי, לְקַבֵּל דָּא, תְּלַתָּא סְפָרִין פְּתִיחִין בְּיוֹמָא דָּא, וְכַמְּה דְרַחֲמִין מִתַּעְרִין, וְדִינִין קְשִׁיין אֲתַפְּיִין וְעָא לִין לְדוּכְתִיָּהוּ. כַּף הוּא לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דִּינִין קְשִׁיין אֲתַפְּיִין וְאֲתַעְבְּרוּ מְעַלְמָא. וּמֵאן אֵינּוּן. אֵלִין אֵינּוּן רְשָׁעִים גְּמוּרִים, דְּאֵינּוּן דִּינִין קְשִׁיין דְּאֲתַפְּיִין וְאֲתַעְבְּרוּ מְעַלְמָא. וְעַל דָּא נְכַתְּבִים וְנַחְתְּמִים וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי דָּא הוּא כְּרִירָא דְמִלָּה, בְּרִיף רַחֲמָנָא דְשָׂאִילְנָא וְרוּוּחָנָא בְּהַנִּי מִיָּלִי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פְּתִיב זְכָרוֹן תְּרוּעָה, זְכָרוֹן עַבְדֵינָן, לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא, יִשְׂרָאֵל עַבְדֵינָן זְכָרוֹן לְתַתָּא, בְּמָה. בְּעוּבְדָא, בְּגִין דִּיתַעַר מְלָה כְּהוּא גּוּוֹנָא לְעִילָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּתִיב (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ דְּאֲתַפְּסִיא בֵּיה סִיְהָרָא. וְהִיף אֲתַפְּסִיא. אֶלָּא, פַּד קִיִּימָא עֵיבָא, וְשִׁמְשָׁא לָא נְהִיר, כְּדִין סִיְהָרָא אֲתַפְּסִיא, וְלֹא נְהִיר. וְעַל דָּא, מִקָּמֵי עֵיבָא שִׁמְשָׁא לָא נְהִיר, כָּל שְׁפָן מְאִירָה, כָּל שְׁפָן הִלְבְּנָה שִׁמְתַפְּסָה וְאֵינָה מְאִירָה. וְעַל כֵּן בְּפֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ, בְּה"א, שִׁמְתַפְּסָה

וְלֹא יֵצֵא בְּגוּרוּתֵי חוּצָה, אִז כָּל הַדִּינִים נִכְנְעִים, וּמִתַּעְרְרִים רַחֲמִים.

עַד כֵּן צְרִיף לְכוּן אֶת הַלֵּב וְהַרְצוּן בְּקוּלוֹת הַלֵּלוּ, וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוֹנֵם. אִזִּי כְּשִׁישְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים וּמְסַדְרִים קוּלוֹת בְּרַצוּן הַלֵּב פְּרָאוּי בְּשׁוּפְרָא הַזֶּה, חוּזַר אוֹתוֹ שׁוּפְרָא עֲלִיוֹן. וְכִשְׁחוּזַר, מְעַטְר אֶת יַעֲקֹב, וְהַכֵּל נִתְקַן. וְכִסָּא אַחַר עוֹלָה, וְאִז נִמְצָאת שְׂמִיחָה בְּכָל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְרַחֵם עַל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי חֵלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּדְעִים לְהַנְהִיג וְלִמְשֹׁךְ אֶת רַבּוֹנֵם מִדִּין לְרַחֲמִים, וְלִתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵיהֶם.

בֵּא רָאָה, כְּנִגְדָּא זֶה נִפְתַּחִים שְׁלֵשָׁה סְפָרִים בְּיוֹם זֶה, וְכִמוֹ שְׂרַחֲמִים מִתַּעְרְרִים וְהַדִּינִים הַקְּשִׁים נִכְנְעִים וְנִכְנָסִים לְמִקוּמָם - כַּף הוּא לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, הַדִּינִים הַקְּשִׁים נִכְנְעִים וּמְעַבְרִים מִן הָעוֹלָם. וּמִי הֵם? אֵלוֹ אוֹתָם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, שֶׁהֵם דִּינִים קְשִׁים שֶׁנִּכְנְעוּ וְהִעָבְרוּ מִן הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן נִכְתְּבִים וְנַחְתְּמִים וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי זֶהוּ בְּרוּף הַדְּבָר. בְּרוּף הַרַחֲמִין שִׁשְׂאֵלְתֵי וְהַרְוּחָתֵי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פְּתוּב זְכָרוֹן תְּרוּעָה, עוֹשִׁים זְכָרוֹן, לְכוּן אֶת הַלֵּב וְהַרְצוּן. יִשְׂרָאֵל עוֹשִׁים זְכָרוֹן לְמִטָּה, בְּמָה? בְּמַעֲשֵׂה, כְּדִי שִׁיתַּעְרַר דְּבָר בְּאוֹתוֹ גּוּן שְׁלִמְעֵלָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ, שִׁמְתַפְּסָה בּוֹ הַלְבְּנָה. וְאִיף מִתַּפְּסָה? אֶלָּא כְּשִׁעוּמָד עֲנָן וְהַשֶּׁמֶשׁ אֵינּוּ מְאִיר, אִזִּי הַלְבְּנָה מִתַּפְּסָה וְלֹא מְאִירָה. וְעַל כֵּן מִלְּפָנֵי עֲנָן הַשֶּׁמֶשׁ אֵינָה מְאִירָה, כָּל שְׁפָן הִלְבְּנָה שִׁמְתַפְּסָה וְאֵינָה מְאִירָה. וְעַל כֵּן בְּפֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ, בְּה"א, שִׁמְתַפְּסָה

סִיְהֵרָא דְאַתְפְּסִיא וְלֹא נְהִירָא. וְעַל דָּא בְּפִסְה לְיוֹם חֲגֵנוּ, בְּה"א, דְאַתְפְּסִיא סִיְהֵרָא. וּבְמָה נְהִיר. כִּלְא בְתִיּוּבְתָא, וּבְקָל שׁוּפְרָא, דְכְתִיב, (תהלים פט) אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה כְּדִין יִי בְּאוּר פְּנִיךָ יְהִלְכוּן.

רעיא מהימנא

בְּחֻדְשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ וְגו'. (ויקרא כ"ג) פְּקוּדָא (מ"ב) דָּא, לְתַקְוָע שׁוּפְרָ בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה, דְּהוּא יוֹמָא דְדִינָא לְעֵלְמָא, כְּמָה דְאוּקְיָמְנָא. וְהָא אוּקְמוּהָ דְכְתִיב, תְּקַעוּ בְּחֻדְשׁ שׁוּפְרָ בְּפִסְה לְיוֹם חֲגֵנוּ. וְהָא אַתְמַר. דְּהָאֵי אִיהוּ יוֹמָא דְסִיְהֵרָא אַתְפְּסִי בֵיהּ, וְקָאִים עֵלְמָא בְּדִינָא. בְּגִין, דְּהָהוּא מְקַטְרְגָא, חֲפִי וְכִסִּי וְאַנְעֵל פְּתַחָא עַל מְלַכָּא, אַתְר דְּדִינָא שְׂרִיא, לְמַתְבַּע דִּינָא עַל עֵלְמָא.

וְאִי תִימָא, אִיף אַתְיִיהִיב לִיה רְשׁוּ לְהָהוּא מְקַטְרְגָא לְחַפְּאָה וּלְמַתְבַּע דִּינָא. אֵלֹא וְדָאֵי בִּינְדָא דְהָאֵי מְקַטְרְגָא, שׁוּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַתְבַּע דִּינָא עַל כָּל עֵלְמָא, וְשׁוּי לִיה יוֹמָא יְדִיעָא, לְמַתְבַּע קַמִּיהָ כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֶבֶד לִיה וְשׁוּי לִיה קַמִּיהָ, לְמַהוּי דְחִילוֹ דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא סְלָקָא, וְשְׂרִיא עַל כִּלְא. וְרָזָא דָּא, (קהלת ג) וְהֶאֱלֹהִים עֲשָׂה שְׂיִירָאוּ מְלַפְנִי. כְּמֵי עֲשָׂה. עֲשָׂה לְהָאֵי מְקַטְרְגָא, וְאַתְקִין לִיה קַמִּיהָ, לְמַהוּי סִיפָא שְׁנָנָא עַל כָּל עֵלְמָא. וְכָל דָּא (דף ז"ט ט"ו א) בְּגִין דִּינְחִלוֹן מְקַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כִלְא. וְדָא אִיהוּ סְנַטְרָא, דְּתַבַּע חוּבֵי בְּנֵי נָשָׂא, וְתַבַּע דִּינָא, וְתַפִּיס בְּנֵי נָשָׂא וְקַטִּיל לֹון וְאַלְקֵי לֹון, כִּלְא כְּמָה דְנַפִּיק מִן דִּינָא.

בְּגוּוֹנָא דְהָהוּא מְמוּנָה בֵּית דִּין דְלִתְמָא, דְאַתְיִיהִיב לִיה רְשׁוּ לְאַדְפְּרָא קַמִּי בֵּי דִינָא, פְּלוּנֵי עֶבֶד כְּף, וּפְלוּנֵי עֶבֶר עַל כְּף, וּלְמַתְבַּע עֲלִייהוּ דִינָא. וְתַנָּן, רְשׁוּ אַתְיִיהִיב לְהָהוּא מְמוּנָה בֵּית דִּין, לְאַנְעֵלָא עַל בֵּי דִינָא פְּתַחָא, עַד דִּיגְזָרוּן דִּינָא עַל כָּל מָה דְאִיהוּ תַבַּע, וְלִית רְשׁוּ לְבֵית דִּין לְדַחֲיָא לִיה. בְּגִין (ישעיה סא) כִּי אֲנִי יִי שִׁגְרוּ דִין עַל כָּל מָה שֶׁהוּא תוֹבַע, וְאִין רְשׁוּת לְבֵית דִּין לְדַחוּת אוֹתוֹ, מִשׁוּם (ישעיה סא) כִּי אֲנִי

הַלְבְּנָה. וּבְמָה מְאִירָה? הַכֹּל בְּתַשׁוּבָה, וּבְקוּל שׁוּפְרָ, שְׁכַתוּב אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. אַז - ה' בְּאוּר פְּנִיךָ יְהִלְכוּן.

רְעִיא מְהִימְנָא

בְּחֻדְשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ וְגו'. מְצִוָּה זוֹ לְתַקְוָע שׁוּפְרָ בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ. וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ, שְׁכַתוּב תְּקַעוּ בְּחֻדְשׁ שׁוּפְרָ בְּפִסְה לְיוֹם חֲגֵנוּ. וְהָרִי נִתְבָּאֵר. שְׁזָהוּ יוֹם שְׁבוֹ מִתְפִּסְה הַלְבְּנָה, וְהָעוֹלָם עוֹמֵד בְּדִין. מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג חוֹפֵה וּמְכַסֵּה וְנוֹעֵל אֶת הַפְּתַח עַל הַמְּלַךְ, הַמְקוּם שֶׁהָדִין שׁוֹרָה לְתַבַּע דִּין עַל הָעוֹלָם.

וְאִם תִּיאַמַר, אִיף נִתְנַת רְשׁוּת לְאוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג לְכַסּוֹת וּלְתַבַּע דִּין? אֵלֹא וְדָאֵי כִּי הַמְקַטְרֵג הִזְהָ שֶׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַבַּע דִּין עַל כָּל הָעוֹלָם, וְשֶׁם לוֹ יוֹם יְדוּעַ לְתַבַּע לְפָנָיו אֶת כָּל דִּינֵי הָעוֹלָם, שְׁתִּירֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשָׂה אוֹתוֹ וְשֶׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו, שְׁתַּהֲיָה יִרְאֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה וְשׁוֹרָה עַל הַכֹּל. וְסוּד זֶה - (קהלת א) וְהֶאֱלֹהִים עֲשָׂה שְׂיִירָאוּ מְלַפְנִי. מָה עֲשָׂה? עֲשָׂה אֶת הַמְקַטְרֵג הִזְהָ וְהִתְקִין אוֹתוֹ לְפָנָיו לְהִיּוֹת חֶרֶב שְׁנוּנָה עַל כָּל הָעוֹלָם, וְכָל זֶה כְּדֵי שְׂיִירָאוּ כָּל מְלַפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְזֶהוּ הַשׁוּטֵר שְׁתוֹכַע אֶת חֲטָאֵי בְּנֵי הָאָדָם, וְתוֹכַע דִּין, וְתוֹפֵס בְּנֵי אָדָם וְהוֹרֵג אוֹתָם, וּמְלַקֵּה אוֹתָם, הַכֹּל כְּפִי שְׂיִוְצָא מִן הַדִּין.

כְּמוֹ אוֹתוֹ הַמְמוּנָה שֶׁל בֵּית הַדִּין שְׁלֵמָטָה, שְׁנִתְנָה לוֹ רְשׁוּת לְהַזְכִּיר לְפָנָיו בֵּית הַדִּין: פְּלוּנֵי עֲשָׂה כְּף, וּפְלוּנֵי עֶבֶר עַל כְּף. וְלְתַבַּע עֲלִיָּהֶם דִּין. וְשְׁנִינוּ, נִתְנָה רְשׁוּת לְאוֹתוֹ מְמוּנָה בֵּית דִּין לְנַעַל עַל בֵּית הַדִּין אֶת הַפְּתַח עַד